

агентські послуги з продажу повітряних перевезень, визначаються авіаперевізниками в установленому ними порядку і оприлюднюються у формі, доступній користувачам [2].

Ще однією істотною умовою договору перевезення вантажу повітряним транспортом є строк договору. Договір перевезення вантажу належить до строкових договорів. За правилами ст. 919 Цивільного кодексу України (далі ЦК України), строк встановлюється договором, якщо інший строк не встановлено транспортними кодексами (статутами), іншими нормативно-правовими актами та правилами, що видаються відповідно до них, а якщо таких строків немає – у розумний строк. Крім того законодавець надає можливість укладення довгострокового договору в разі необхідності здійснення систематичних перевезень (ст. 914 ЦК України).

Таким чином, до істотних умов договору перевезення вантажу повітряним транспортом відносяться умови про предмет, ціну та строк дії договору, проте вони мають свої особливості з урахуванням специфіки повітряних перевезень.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Лідовець Р. А. Поняття вантажу за договором перевезення вантажу / Р. А. Лідовець // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2011. – № 2 (4) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11lradv.pdf>.
3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48. – Ст. 536.
4. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.

УДК 342.9(043.2)

Ячменська М. М., студентка,
Економіко-правовий факультет,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова, м. Одеса
Науковий керівник: Стукаленко О. В., д.ю.н., доцент

ДО ПИТАННЯ ВПЛИВУ КОНВЕНЦІЇ ПРО МІЖНАРОДНУ ЦИВІЛЬНУ АВІАЦІЮ НА НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Зростання масового й інтенсивного руху повітряних пасажирських і вантажних перевезень вимагають встановлення

чіткого правового закріплення правил, норм та стандартів, а також відповідальності, як на міжнародному рівні, так і на рівні національного законодавства.

Покращення національного законодавства можливо за рахунок імплементації міжнародних правових норм в зазначеній сфері.

Імплементація міжнародно-правових норм в національне законодавство є процесом здійснення організаційно-правових заходів, тобто вона здійснюється не лише на етапі нормотворчості, а й стадії реалізації і застосування розроблених і затверджених положень. Тому слід більш детально проаналізувати деякі положення Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, також відома як Чиказька конвенція 1944 року.

Конвенція була розроблена з метою встановлення єдиних принципових засад у регулюванні цивільної авіації, оскільки досягти безпеки на міжнародному рівні в цій сфері можливо лише при закріпленні таких положень, які держави-учасниці при приєднанні до Конвенції зобов'язуються дотримуватись.

Важливо також згадати про те, що Чиказькою конвенцією було утворено Тимчасову організацію міжнародної цивільної авіації (PICAO). Діяльність зазначеної організації, а також її наступника «Міжнародна організація цивільної авіації» (ICAO), спрямовані на сприяння безпеці польотів у міжнародній аеронавігації, а також організації координації міжнародного співробітництва держав у забезпеченні авіаційної безпеки. Під її егідою були розроблені міжнародні конвенції, що стосуються урегулювання відносин у сфері безпеки польотів, авіаційної безпеки. Зокрема, це Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації 1971 р., Конвенція про злочини та деякі інші дії на борту повітряного судна 1963 р., Конвенція про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден 1970 р. та інші. Україна є учасницею усіх перерахованих міжнародних актів.

Відповідно до ст. 38 Чиказької конвенції, держави беруть на себе зобов'язань по дотриманню усіх правил, положень, стандартів і процедур Конвенції, а також встановлюється принцип недопустимості відхилення від них. У випадку суттєвих розбіжностей національного законодавства «правилам, що встановлені міжнародним Стандартом», у внутрішньому законодавстві мають бути внесені зміни [1].

Одним із таких видів стандартів є забезпечення безпеки.

Перш за все, необхідно визначити як саме внутрішнє законодавство розтлумачує термін «безпека авіації». Згідно ст. 10 Повітряного кодексу України, безпека авіації складається з безпеки

польотів, авіаційної безпеки, екологічної безпеки, економічної та інформаційної безпеки [2].

В Україні створена система управління безпекою польотів на авіаційному транспорті. Створення такої системи сприяє реалізації вимог Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, оскільки основним завданням системи управління полягає в попередженні настання авіаційних подій, а також забезпечення безпеки польотів шляхом виявлення людського, технічного (відмови систем повітряних суден) факторів і фактору середовища, що впливають на безпеку польотів.

Правовим підґрунтям дії такої системи є Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті від 25.11.2005 р. № 895.

Також, Чиказька Конвенція звертає увагу і на питання щодо розслідування авіаційних подій. Встановлення законодавчо врегульованої системи розслідування авіаційних подій, а також правил цього розслідування є однією з вимог, яку Україна, ратифікувавши Конвенцію про міжнародну цивільну авіацію, зобов'язалась виконати. Оскільки ст. 26 Конвенції передбачає проведення обслідування обставин події, що спричинила смерть або серйозні тілесні ушкодження чи свідчать про серйозний технічний дефект судна чи аеронавігаційних засобів, яка сталася на території. Дане розслідування має проводитись тією державою на території якої сталася ця подія, а державі, в якій зареєстроване повітряне судно, надається можливість призначити спостерігачів для присутності при розслідуванні. Держава, що проводить розслідування має направити іншій державі звіт і висновок про розслідування.

Під впливом зазначеної статті Конвенції були затверджені правила розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами в Україні та створено спеціалізовану експертну установу – Національне бюро з розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами. Тобто, зі створенням Національного бюро, як незалежного органу держава привела у відповідність до рекомендацій Чиказької конвенції національне законодавство, оскільки основним завданням бюро є здійснення технічного розслідування авіаційних подій, серйозних інцидентів, надзвичайних подій, пошкоджень цивільних повітряних суден і літальних апаратів на землі, порушень порядку використання повітряного простору, що сталися на території України з цивільними повітряними суднами; участь у проведенні технічного розслідування на території іноземних держав, в яких

сталися авіаційні події з цивільними повітряними суднами України; підготовка висновків та рекомендацій на основі збирання, аналізу, дослідження та узагальнення даних, що стосуються безпеки польотів, з метою запобігання авіаційним подіям, що сталися на території України [4].

Отже, можна дійти висновку, проаналізувавши процес виконання Україною міжнародно-правових норм, що національне законодавство поступово трансформується у відповідності до міжнародних стандартів.

Поступово норми міжнародних рекомендацій імплементуються в законодавчу базу України, створюються, розробляються і реалізуються правові механізми врегулювання суспільних відносин в сфері безпеки авіації.

Література

1. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію від 7 грудня 1944 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_038

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>

3. Про затвердження Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті: наказ Державіаслужби України від 25 листопада 2005 р. № 895 [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1503-05>

4. Положення про Національне бюро з розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами від 21 березня 2012 р. № 228 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/228-2012-%D0%BF>